

uagtet disse kun kunne betragtes som Bederslag for positive Udgifter, i § 4 optaget den samme Regel, som efter Plakat af 4de Oktober 1825 gjælder for det øvrige Kongerige, nemlig at der paa slige Reiser tilstaaes Lægen halve Diætpenge. Særligt bemærkes, at det er en Selvfølge, at det uden Hensyn til Reglen i Slutningen af nærværende Lovforslags § 2 maa have sit Forblivende ved Bestemmelsen i det under 3die Februar 1857 allerhøiest stadfæstede Reglement for Færø Amtis Hospital § 5, hvorefter der af Hospitalets Midler aarlig tilstaaes Landkirurgen og Distriktslægen paa Sønders henholdsvis 88 og 12 Rd. for gratis at tilse egentlige Fattiglemmer, indtil hin Bestemmelse maatte blive forandret ved kongelig Resolution. Hvad endelig Forslagets § 3 angaar, da er det i det Væsentlige affattet i Overensstemmelse med foranførte Plakat af 4de Oktober 1825, dog med nogen Nedsættelse i Lønnen for enkelte af de i Paragrafen opregnede Forretninger.

Under Sagens Forhandling i Lagthinget vedtoges det at anbefale flere Ændringer i det forelagte Lovforslag, af hvilke de tvende mest indgribende gik ud paa, at § 2 Nr. 2 affattes i Realiteten ganske som Nr. 1, kun at der i Tilfælde af, at der tilses flere end een Patient i samme Husstand, Intet betales for de andre, og at Reisesgodtgjørelsen efter § 4 fastsættes til 3 Rd. om Dagen med den nærmere Bestemmelse, at en Reise under 8 Timer regnes for $\frac{1}{2}$, mellem 8 og 24 Timer for 1, mellem 24 og 32 Timer for $1\frac{1}{2}$

Dag og mellem 32 og 48 Timer for 2 Dage. Thinget fandt sig imidlertid foranlediget til i sin endelige Indstilling at lade indflyde en Udtalelse om, at saafremt Ministeriet ikke maatte kunne tiltræde de tvende her anførte Forslag, vilde man foretrække det forelagte Lovudkastis Bestemmelser i saa Henseende fremfor at se Sagen udsat. Ministeriet har saameget mindre troet at kunne gaa ind paa de tvende antydede Ændringer, som Landkirurgen i en Erklæring, hvortil Amtet har sluttet sig, har paavist, at Lægerne derved vilde stilles saa uheldig, at der efter en sandsynlig Kalkulation vilde ske en Nedgang i end, som fra alle Sider tilsigtet, en Forbedring af deres Indtægter, hvis de nævnte Ændringer toges tilfølge. Et Par mindre væsentlige Forandringer, som Thinget foreslog, gik ud paa, at Ledelse o. desl. i Henseende til Betaling skulde sættes lige med en Fødselsforretning, og at Lægen kun skulde honoreres for Vaccination, naar Attest om Udfaldet udstededes, hvilken Udskillelse dog ikke skulde gjælde for Revaccinationens Vedkommende, hvorved det i Overensstemmelse med, hvad hidtil har været Tilfældet paa Færøerne, tilsigtedes, at Lægen kun skulde have den fastsatte Betaling for en Vaccinationsforretning, forsaavidt Vaccinen slog an. Ligesom Ministeriet ikke har fundet tilstrækkelig Grund til at modsætte sig de to sidstantydede Forslag, saaledes har man ogsaa været enig med Thinget i, at den 1ste Juli 1872 vil være et passende Tidspunkt for Lovens Træden i Kraft.